

ชื่อเรื่อง ผลการใช้เทคนิค DIR FLOORTIME เพื่อลดพฤติกรรมการพูดคนเดียวของนักเรียน
ออทิสติก
ผู้วิจัย นางรัชดา เรืองปราชญ์
สถานที่ทำงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการพูดคนเดียวของนักเรียนออทิสติกก่อนและหลังใช้เทคนิค DIR FLOORTIME กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนออทิสติกเพศชาย อายุ 10 ที่เข้ารับบริการ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ห้องเรียนกระต่ายที่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการพูดคนเดียว จำนวน 1 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียน ออทิสติกมีพฤติกรรมการพูดคนเดียว คือ พูดลอยๆ ขึ้นมา พูดไม่ตรงกับสถานการณ์ ไม่พูดหรือออกเสียงขณะที่ครูทำการสอน และจากการสอบถามจากผู้ปกครอง พบว่านักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับที่บ้าน ซึ่งเป็นอุปสรรคในการสื่อสารกับผู้อื่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการพูดคนเดียว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย พร้อมแสดงผลการวิจัยด้วยกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการพูดคนเดียวของนักเรียนออทิสติก ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหาร ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ระยะเวลาพื้นฐานที่ 1 (A1) มีค่าความถี่ จำนวน 104 ครั้ง และค่าเฉลี่ยความถี่พฤติกรรมการพูดคนเดียวเท่ากับ 13 ระยะเวลาที่ 2 (B1) หรือระยะเวลาใช้วิธีการปรับพฤติกรรมที่ 1 มีค่าความถี่ 90 ครั้ง และค่าเฉลี่ยความถี่พฤติกรรมการพูดคนเดียวเท่ากับ 11.25 ระยะเวลาที่ 3 (A 2) หรือระยะเวลาพื้นฐานที่ 2 มีค่าความถี่ 95 ครั้ง และค่าเฉลี่ยความถี่พฤติกรรมการพูดคนเดียวเท่ากับ 11.88 และระยะเวลาที่ 4 (B2) หรือระยะเวลาใช้วิธีการปรับพฤติกรรมที่ 2 มีค่าความถี่ 71 ครั้ง และค่าเฉลี่ยความถี่พฤติกรรมการพูดคนเดียวเท่ากับ 8.88